

מסורת הש"ס

(א) [ל'התקן] (ט) זכמים
 (א) [ע"י מוס' זכמים] 15.
 ד"ה [השפד] (ד) [ל'התקן]
 (ה) [ל'התקן] (ה) [כ"ה זכמים]
 זכמים 15. ד"ה [השפד]
 (ו) [זכמים לא] זכמים
 (ז) [זכמים 15] (ח) [זכמים]
 עקד דל' ה' א"י רב עוקבא
 וכן נוסחא שאלמות כ"י קל
 חכן כמות' פסחים מ' ד"ה
 האלפס העתיקו מר עוקבא
 אכל כמות' שנת מנ': ד"ה
 אכל העתיקו רב עקביה,
 (ט) [חיקוף ו] (י) [סס]
 (כ) דל' ר"ה א"ל (ל) [פסחים]
 אכל כמות' שנת מנ': ד"ה
 קל: (ז) [ע"י מוס' זכמים]
 15: ד"ה לא]

תורה אור השלם

1. יגיד עליו רעו מקבה
 אף על עוליה:
 איוב לו רג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בני קדשים
 י"ל קודם ד"ה מנעילן:

לעו רש"י

טורשטרייט
 טורשטרייט [מחלה]

מוסף רש"י

בת יומא. שנישל זה
 עובד כוכבים היום, דלא
 נפסג (לע"י טו: ופסחים
 מה) והאסכלא. גרילי
 וולין עליו ל' (זכמים 15)
 כל יום ויום נעשה
 גיעול לחבירו. מתוך
 שלמים תמיזין כנגל אין
 נעלע ענה נעשה נותר,
 שהרי זמן שלמים צ"י ימים
 וזי מבשל ביה שלמים
 האידנא הדר מבשל ביה
 שלמים למחר ויובלע
 משלמים ששחטו ביום
 המחמת ופולט מה שבלע
 אתמול מן האחרונים, מנל
 שאינו בא לדי טור וחס
 בא לנשל טעות יהא וזרי
 לנשל אחריו שלמים צו ביום
 ופולט את החטאת ויובלע
 את השלמים (זכמים 15).
 הדרן עקד השוכר את
 הפועל ופליקא לה
 מסיבת עבודה זרה

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עו.

עין משפט גדר מצוה

קבא א מיי" פי"ז מהל'
 מאכלות אסורות
 הלכה ג סמוג לאון קמ
 טוש"ע י"ד ס"י קבא סע"ק
 כ:
 קבא ב מיי" פ"ח מהל'
 מעשה הקרבנות
 הלכה י:
 קבא ג מיי" פי"ז מהל'
 מאכלות אסורות
 הלכה ג סמוג לאון קמח
 טוש"ע י"ד ס"י קבא סע"ק
 ג טוש"ע א"ח ס"י מנח
 סע"ק ד וע"ש:
 קבא ד מיי" ט"ס הלכה ד
 סמוג ט"ס טוש"ע
 א"ח ס"י מנח סע"ק ה'
 קבא ה מיי" ט"ו הלכה ה'
 מאכלות חמץ ומצה
 הל' ט"ו סמוג ט"ס טוש"ע
 א"ח ס"י מנח סע"ק ו' וזכרי
 אלפס עובד כפסחים פ"ב
 דף קל"ו:]

בת יומא. פירש בקונטרס שנישל זה עובד כוכבים היום אבל אם כבד הפיג זה טעמו בזנית לילה ושוב כשפולטו בתפישל אחר אינו אלא לפגם: **מכאן ואילך לישפרי.** אף לכתחלה: **מנעילן.** לא חשיב לביצון לביצון שורף את הכלי: (ט) **גבי קדשים השפוד והאסכלא.** שנילה בהן כבד קדש משום דכי אחי למחר היו נותר וכי הדר מבשל כבד קודש למחר פליט שפוד כגויה טעמא ונותר איסור כרת הוא: **עמרם כרי.** עמרם בני: **גבי קדשים כי נלע האי שפוד היפרא נלע.** הלכך כגבי ליה בהגעלה: **אלא אמר רבא האי הונלה.** דקתני התם מריקה ושטיפה כלומר לעולם לפלוט האיסור ודאי ליבון צעי כשאר נלעית איסור אלא מנות מלך היא כקדשים ומרק ושפוד ופסח: כי היכי דהויא גזירת הכתוב כאשר זה מדמה על הבגד^ט דצעי כיכוס כמקום קדוש ושזירת כלי חרס כמקום קדוש הוא וה"ה למריקה ושטיפה: **א"ל אביי מי דמי.** כלומר מי קרי למריקה ושטיפה הגעלה הא כל הגעלה רומחין משמע שכופין להקיא הכלי מה שבלע ומריקה ושטיפה כזוהן הוא כדאמרין בשחיטת קדשים כפ' דס חטאת (זכמים 15): **אלא אמר אביי.** הגעלה נמשש לפלוט מאיסורין ודקא קשיא לך מתניתין דמזכרת להו ליבון לא תקשי דודאי בין בקדשים בין בגיעול עובדי כוכבים מרזייהו צעיין לפלוט איסור לנד מריקה ושטיפה דקדשים דאניה אלא מנות המלך: **ויגיד עליו רעו.** ונלמד משנה מחזירתה של קדשים ממשנתנו ומשנתנו משל קדשים: **ה"ה לביצון.** שניהם נר"ך: **יגיד עליו רעו.** איבעי למתנייהו לתרוייהו ליבון הגעלה כדחל או במשנתנו או בקדשים והדר לימי חלף באידך ומגמר חזירתה מינה מה התם הא נלא הא ליתא ה"נ הא נלא הא ליתא: **כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו.** שמשלשין בהן ואינו מספיק להיות נותר עד שתחזור ופולטו בתפישל אחר. ולקמן פרין אי הכי בהגעלה נמי לא לביצני: **מקמי דליהו נותר הוו לכו גיעול.** שהרי כשנישל צו למחר פלט נלעיה מיסו אתמול: **לא לריבא דבי מבשל ביה חטאת האידנא הדר מבשל ביה.** צו ביום שלמים חזה ושוק של כהנים: **צדידי דדי שלים זימנייהו.** ואין כאן פליטת נותר: **הדר מבשל ביה שלמים צו ביום כדאמרין ככלי** פעם מבשל שלמים לאחר חטאת צו ביום כי היכי דלא ניהו נותר למחר: ה"ג **אי הכי הגעלה נמי לא לביצני קשיא:** רב פפא **אמר האי קריד האי לא קריד.** לעולם בקדשים איסורא פליט ודקא קשיא לך גיעול ליבון כי מתני' לא דמי דגיעול עובדי כוכבים אידי לא מבשלי להו כל שעתא ומתקשה הצליעה בתוכו ונדקת צו ככולו טורשטרייט^ט נלע"ו ואין נוח לפלוט בהגעלה עד שמלכצו כחור אבל בקדשים דכל שעתא מבשל ביה לא קריד ונח לפלוט הלכך (סגי) בהגעלה קא פלט: **לעולם כדאמרין מעיקרא.** דהיינו משום דבקדשים היתירא נלע ודקשיא לך כי פליט איסורא פליט לא חמיר איסורו שכשנעשה נותר לא הוא איסור צעייה שבתוך דופני הכלי היה נלע ומעולם לא הוכר איסורו: **כסוך יורה גדולה.** שיהיו רומחין עוברין על כולה: **דודא.** קלחמ:

בת יומא דלאו נותן טעם לפגם הוא מכאן ואילך לישפרי. גזירה קדירה שאינה בת יומא משום קדירה בת יומא ואידך קדירה בת יומא נמו מפגם פגמה רמי ליה רב עמרם לרב ששת תנן השפודין והאסכלא מלכצו באור^ט (והתני') **גבי קדשים וההשפוד והאסכלא מוגעילין** בחמין א"ל עמרם ברי מוה ענין קדשים אצל גיעולי עובדי כוכבים הכא היתירא בלע התם איסורא בלע אמר ר"בא **סוף סוף כי קא פליט איסורא קא פליט אלא אמר ר"בא מאי הגעלה נמי שטיפה ומריקה א"ל אביי מי דמי מריקה ושטיפה כזוהן הגעלה בחמין אלא אמר אביי יגיד עליו רעו תנא הכא ליבון והוא הדרן להגעלה תנא התם הגעלה וה"ה לביבון א"ל רבא אי הכי לתנייהו לכולהו בחדא וליתני חדא באידך אחריתי ולימא יגיד עליו רעו אלא אמר רבא קדשים היינו טעמייהו כדבר נחמן אמר רבה בר אבוחה דאמר כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו תינח שלמים דכיון דלשני ימים מיתאכלי מקמי דניהו נותר קא הווי גיעול אלא חטאת כיון דליום ולילה מיתאכלא כי מבשל בה האידנא חטאת הווי נותר כי הדר מבשל בה למחר או שלמים או חטאת קא פליט נותר דחטאת דהאידינא בחטאת ושלמים דלמחר אמרי לא צריכא דכי מבשל בה חטאת האידנא הדר מבשל בה שלמים דלמחר דלמחר א"ה הגעלה נמי לא לביצני קשיא רב פפא אמר האי קריד האי לא קריד רב אשי אמר לעולם כדאמרין מעיקרא הכא היתירא בלע הכא איסורא בלע ודקא קשיא לך דבעידנא דקא פליט איסורא קא פליט בעידנא דקא פליט לא איתיה לאיסורא בעיניה: **ועד כמה מלכצו א"ר מני יעד שתשייר קליפתן וכיצד מוגעילין א"ר הונא יורה קטנה בתוך יורה גדולה יורה גדולה מאי ת"ש דההוא דורא דהואי בי רב עקביה האהדר ליה גרנפא****

להמיר המאכל ולאסור הקדירה לפי שהקדירה היה זה איסור גמור תחלה אבל המאכל לא נלע צו איסור מעולם והגעלת כלי צו יומא אין להגעיל אלא בס' דשמנונית הנפלט בחמין טעם לשבח הוא דלא שרינן לעיל בפרק ג' (דף לה): חמין של עובדי כוכבים אלא משום דסתם כליהם אינן בני יומא אבל כשמגעילין כלי חמין צערב הפסח צד' שעות דשעת היתר היא יכול להגעיל אפילו כלי צו יומא צפחות מס' דהוי ג"ט צו יורה חמין בחמין בקערה וממנו למים ומן המים חוזר ונבלע בקערה ועדיין הלכ היתר ועוד כי יותר מתקלקל טעם חמין ככלי שאין ראוי לאכילה ממה שמתקלקל טעם כשר דגיס שנצטלו אחריו לפי שהדגים ראוי לאכילה והבשר נותן בהן טעם לשבח ומה שנהגו לעשות לתת כלי המוגעל צמים לזנינן מיד אחר הגעלה אין לידע למה נהגו כן דאין לומר משום דתנן בפרק דס חטאת (זכמים דף 15.)

וה"ה מריקה בחמין ושטיפה כזוהן דהיינו בקדשים אבל דקדומה שתי שטיפות כזוהן ובתורמה ליתא דסגי בשטיפה אחת ולשון יתירא משמע כן ועל זה נהגו בשטיפת כזוהן בכל הגעלות מיהו בקונטרס פירש שם שטיפה היא שטיפת זון ובתורמה ליתא כלל ולפיכך נר"ך טעם למנהג^ט: